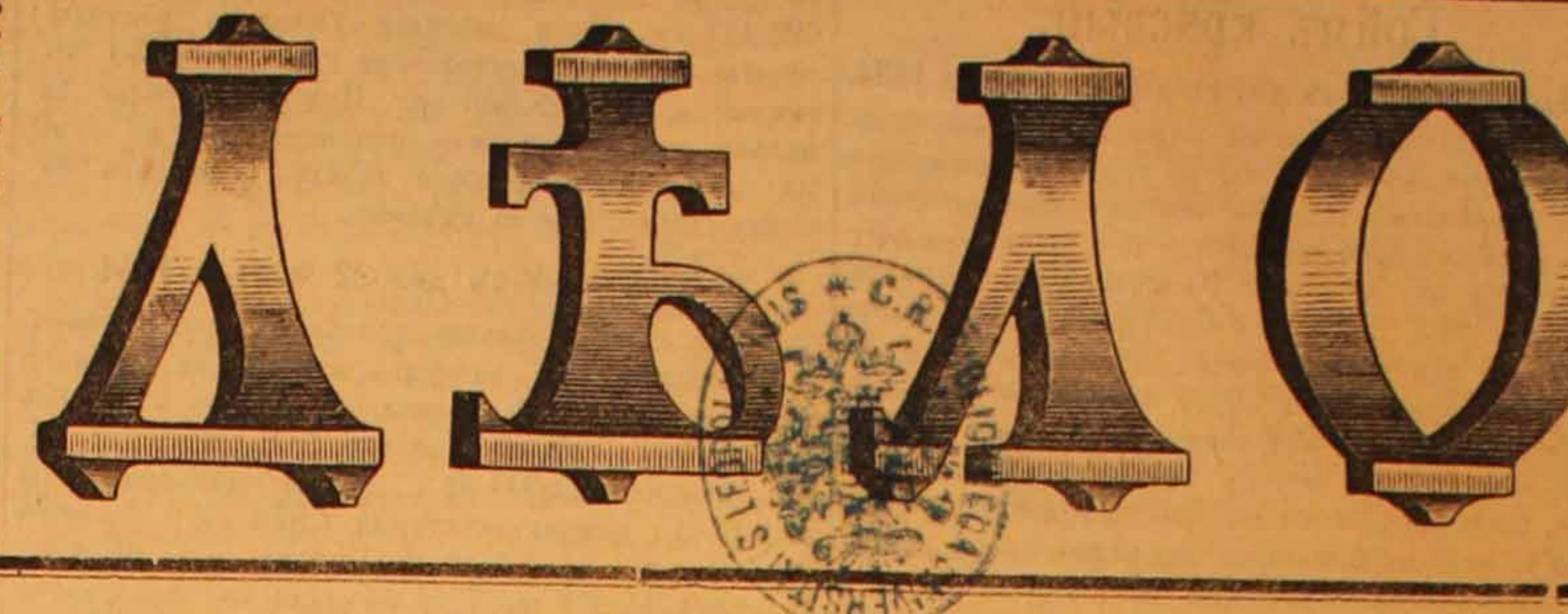

Выходить въ Львовѣ ще Вторника, Четверга и Суботы, кроме русскихъ съягъ, о 4-й год. попол. Литер. податокъ, Библиотека наименемъ "Библиотека польской" выходитъ по 3 печат. арк. купъ каждого 15-го и послѣднаго или каждого мѣсяца. Редакція, администрація и экспедиція подъ Ч. 44 улія Галицка. Всѣ листы, посыпки и рекламаціи наложитъ пересыпать подъ арестомъ: редакція и администрація "Дѣло" Ч. 44 ул. Галицка. Рукописи не возвращаются только на посерединѣ газеты жестко. Оголошенія принимаются по цѣнѣ 6 кр. а. в. бѣ одновѣрочные печатанія. Редакція не опечатываетъ всѣхъ бѣзъ порта. Предплату наложитъ пересыпать франко (наилучше въ переказомъ) до: Администрація часописа "Дѣло" Галицка. Ч. 44.

Предплаты на "Дѣло" для Австро-Венгрии:	для Россіи:
на польскій рѣкѣ	12 кр. на польскій рѣкѣ
на польску	6 кр. на польску
на четвертъ року	6 рубль на четвертъ року
на польскій рѣкѣ	3 рубль на польскій рѣкѣ
на польску	16 кр. на польску
на четвертъ року	8 кр. на четвертъ року
на польскій рѣкѣ	8 рубль на польскій рѣкѣ
на польску	4 кр. на четвертъ року
на польскій рѣкѣ	4 рубль на польскій рѣкѣ
на польскій рѣкѣ	на польскій рѣкѣ
на польску	5 рубль на польску
на четвертъ року	7-80 кр. на четвертъ року
на польскій рѣкѣ	8-75 кр. на польскій рѣкѣ
на польску	19 кр. на польску
на польскій рѣкѣ	6 кр. на польскій рѣкѣ

Съ днемъ 1 (13) жовтня разопасавъ IV-тый кварталъ сегородчної предплаты "Дѣло" и Библиотеки наименемъ птицъ повѣстей. Усилино просимо П. Т. Предплатниковъ о поспѣшии высылки предплаты и о выработаніи залегостей.

Унификація.

(Стара програма въ новой одежди).

I.

Читателямъ нашимъзвѣстна судьба внесена посла Романчука, стремляющаго до большого управления языка русского въ школахъ народныхъ и середныхъ въ Галичинѣ. Соймъ краевый переказавъ внесенье in crudo Выдѣлови краевому и краевѣй Радѣ школьнѣй до разсмотрѣнія и евентуального скодификованія, по чѣмъ колись — якъ стане часу, добро волѣ и охоты — мавъ-бы знать Соймъ краевый развести дебату надъ всѣмъ авово, разумѣєся о даже непечныхъ позитивныхъ результатахъ для Русиновъ.

Якъ зъ одної стороны внесенье п. Романчука мѣстило въ собѣ minimum жаданъ Русиновъ Галицкихъ на полѣ школьнѣцтва, такъ зъ другої стороны отложеніе сего внесенія ad calendas graecas мусъю пересвѣдчи и оптимистѣ русскихъ, що доки керму законодательну въ Соймѣ буде держати нынѣшне верховодяче сторонництво польске, — Русинамъ не надѣяться на пѣаке облегченіе невыносимо и небѣрадного своего положенія политично-зародного. Неменше мѣгъ-бы и гр. Таaffe зрозумѣти, що съ такимъ матеріаломъ шовинистичнимъ, якимъ представилась большошть соймова при внесеніи п. Романчука, програма его о помиренію народностей въ Австріи, въ нашої Галичинѣ перевести не падається.

Однакожъ мы нынѣ про сю справу толкувати не хотимо, а скоментуемо проводній гадки бесѣды посла Адальберта Дѣдушицкого, которої сей Ативчикъ, звѣстный голоситель "kangości narodowej", либераль, графъ, демократъ, писатель и археологъ, силувався оправдати отложеніе внесенія пос. Романчука на ішпіи часы.

Проводній гадки сеи бесѣды, одобренои рѣсными оплесками Подолякъ, Станьчиковъ, центрумъ и дикихъ (а лишь не Русиновъ), суть для насъ тымъ цѣкавѣйши, що они мають намъ дуже вѣрно душу шляхтича Поляка, жючого на Руси Галицкой, той оазѣ польской посередь рускої пустынѣ, съ всѣми си поглядами историчими, кастовыми, национальными и политичими.

Графъ Адальбертъ высѣвавъ цѣлу задушевну пѣсенку свои касты такъ вѣро, съ такими ніянсами и съ такою кольоратурою, що мы нынѣ о стремленіяхъ національно-политичихъ шляхты польской на Руси и въ отношенію до Руси можемо выдати оправданный судъ, опертый на выголошенихъ данныхъ са-мъ-же графомъ.

За тушишу сповѣдь мы Русины можемо гр. Адальбертови лишь бути вѣчными. Необережно здемаскувавъ бѣзъ своихъ товаришъ по крови съ всею тайною програмою, котра розвинулась въ умахъ ихъ на мѣсце лавної: "Niema Rusi", котра однакожъ на мѣл не отскочила бѣзъ давної далеко, и хиба симъ рѣжнится, що убрано еи въ глянсованій рукавички и окружено нимбомъ великої теорії, глубоко обдуманої, единоспасительної при реставрації звѣстного гніацдечка.

Приступиши до рѣчи. Гр. Адальбертъ каже: "Внесена пос. Романчука, змѣненій въ уставу, причинились-бы имовѣрно до глубшого разѣлу сторонництвъ, становѣй (warstw) и членъ (?) въ нашомъ краю. Они, мимо волѣ внескодателя, не внесли-бы може мира, а проправно зажегли-бы донину и бѣльше завязту вѣнцу. Они довели-бы може лишь до того, що вѣтль одного мѣста не умѣли-бы письменно

съ собою порозумѣти, уживаючи въ части кладовомъ въ року 1867, я и мои товаришъ лишь латинської, въ части лишь славянської поставили днѧ 2-ого с. м. внесеніе, котре я, мотивуючи при першомъ читаню, захваливъ мавъ, панове, яко вновнѣ справедливѣ, дуже умѣрковане и зонсѣмъ практичне.

Къ мисія школьнѣа, котрой тое внесеніе

було преказане, взялася до розбирани его съ себе чужими; що богатѣйши не розумѣли-бы зовсѣмъ бѣднѣшихъ; що бувальщина съ будучиною розѣйшилась бы до крайности, а теперѣшисть щезла-бы посередъ ада братной незды.

Поставивши такій сумний гороскопъ на евентуальность принятія внесенья пос. Романчука черезъ Соймъ, рекримипувавъ п. графъ противъ движенія Русиновъ въ Галичинѣ въ новѣйшихъ часахъ, кажучи, будто проводирѣ сего движенія стремѣли бѣльше до нищета, якъ до внесенія якои-небудь хосеніои будовы. "На думцѣ ихъ, — каже бесѣдникъ — бувъ передовсѣмъ rozwiazal Rusi i Polski. Въ історії не згадувано Ягайлонъскихъ часівъ wspólnie swietnosci, a bratobojca wojne do towowa (здася Хмельницкого) выпроваджувано съ вдоволешемъ на першій плянъ, кормлячи недоспѣлі умы образомъ тогдашної грозы (brava!); толковано часто народови, будто два обряды — то дѣв' окремї вѣры; намагано до того, що языки Русиновъ и Поляківъ зробити бѣзъ себе якъ найбѣльше рѣжнородными... щоби остаточно Русь "змосковщи".

"Сепаратизмъ сей" (?) выклікавъ, по думцѣ графа, противъ движеніе, рѣвножъ пристрастне посередъ Поляківъ. Историчій верствы суспольности (шляхта) злякались на видъ, що отъ хотятъ сю суспольности розбрвати "pa wrogie kawały". Зъ бѣти и вишиша зъ стороны польской голосовна негація Руси. Негація ся кинула одну часть Руси далеко на пѣвнѣчъ. Сталось отже ще гйтше. Посередъ сего нещастя найшли однакожъ люде накликуючи до "zgody". Згоду таку трактовано навѣть и въ Соймѣ (?). Оба языки узнаю торжественно краевыми и управнено ихъ въ Соймѣ. Нагадувано при тѣмъ dawne dzieje, dawne Sejmy... сказано: Русь есть! Отакъ дано (?) Руси школы съ рускимъ языкомъ выкладовомъ, хотя больша частина школьнѣа молодежи цѣлуа macierzystego jazyka polskiego (на Руси ?), велено всѣмъ урядамъ державнымъ и автономичнымъ отповѣдати по руски на рускій поданія (?), засновано руску гімназію у Львовѣ (!) и колька катедръ на університетѣ. Нынѣ языки рускіи мають въ Галичинѣ бѣльши свободы, якъ въ Россіи, бѣльши, якъ наша польскія въ Прусахъ (brava!). Посоль Романчука хоче однакожъ еще ширшихъ правъ для сего языка. Га, якъ треба буде, (якъ значна бѣльшость дѣтей и родичевъ сихъ дѣтей скоче (?)) мати рускій школы тамъ, де по нынѣ лиши польскій школы существуютъ), то зъ политичій консеквенціи треба буде сему желанію отповѣсти (тепле слово!).

"Але все те — каже графъ — nie rozwadzi do owej zgody, яко потрѣбна naszemiu społeczeństwu (здася, вилючно шляхтѣ на Руси?), jeśli chce żyć. Te все веде лишь до розкладу, до роздѣлу, до паденя, до смерти. Не обманюмо себе — и для того скажу вамъ, Панове, въ имени моїмъ и моихъ товаришъвъ политичихъ мою програму."

Тутъ слѣдує succus et sanguis задушневыхъ гадокъ п. графа.

Бесѣда пос. Юл. Романчука

выголошена въ соймѣ днѧ 21 с. м. при случаю дебаты надъ его внесениемъ въ справѣ руского языка выкладового въ школахъ народныхъ и середнихъ.

I.

Высокій Соймъ! Для направленія хоче въ малой частинѣ той кривды, яку заподѣяла рускому народови теперѣшна устава о языцѣ вы-

тычайї громадѣ, то оплачує непрямѣ, и все же таки посередно причиняєся до удержанія и добра тої громады.

Высказаний дальше въ спроваданію комисіи школьнѣа замѣть, що одна частина мого внесенія, тая, котре взята дословно въ теперѣшніи уставы, колидує съ уставою державною. Але-же тая колизія есть такъ маленька, що або зовсѣмъ не станула-бы на завадѣ санкціонованю, або, если бы репрезентантъ правительства зажадавъ, можна бы легко ужити трохи отмѣнного сформулованія, на що я бы згодився. Дальший замѣть поднесено, що въ наслѣдокъ моїхъ новелъ въ мѣсцевостяхъ, де були рускі школы або рускі класи, бѣльши бы для дѣтей обовязокъ учиться другого языка краевого, польского въ рускихъ школьнѣа, а черезъ тое наступило бы бѣльше отчуженіе и розъєданнѣ межи обома народностями въ нашомъ краю. Однакожъ дотеперѣшній досвѣдъ того не показує, а навѣть, що би тое и сталося, то сталось-бы въ мѣсцевостяхъ дуже немногихъ, тай лихъ тое, що можна лихомъ назвати, въ значнѣй частії далось-бы усунути надъобовязковою науковою другого языка краевого.

Не бѣльше оправданій суть і ті замѣти, які поднесено противъ іншому артикулови моего проекту, дотыкаючою школьнѣа. Іменно замѣть, будто бы перве треба, після постанови теперѣшніи уставы, запытати ради повѣтівъ о іхъ опінію, тутъ для якого мѣсця мати не може, бо устава жадає васягнія той опінії лишь въ такомъ разѣ, де ходить о заведенії новихъ гімназій рускихъ або паралельокъ стаїхъ. А я-же въ моїмъ внесенію анѣ заложеви новихъ гімназій анѣ паралельокъ стаїхъ не домагався. Другій замѣть, що число 25 учениківъ, котре я подавъ въ моїмъ внесенію за потреби до утворенія рускої парадельки, могло-бы въ найвишахъ класахъ зйти и понизше 20, и тогда руска паралелька мусѣла-бы устati, такожъ не есть оправданій, бо я въ моїмъ внесенію додавъ слова "що найменше", въ чого выпливавъ, що въ вилемковихъ разахъ, де би ходило о дуже важнїй справѣ, о конечнїй вимоги педагогичнї, навѣть и при менше якъ 20 ученикахъ руску паралельку задержати можна.

Здася менѣ, що я виказавъ достаточнѣ, що ті замѣти, котрї въ спроваданію комисіи школьнѣа вістали поднесеній противъ мому внескови, не суть оправданій, и що мой внесокъ въ такої формѣ, въ якїй бувъ поставленъ, або съ дуже маленькими змѣнами, мѣгъ-бы бути принятый. Однакожъ комисія школьнѣа на рѣшила, щоби отослати его до виѣдѣла краевого. Я знаю добре наслѣдки такого ото-слання. Єсли-бы и дѣйстно въ того моря виѣдѣлу краевого, въ котрому вже утопилося только виене, бѣльше або менше спровадливихъ, только справѣ, бѣльше або менше важнїхъ, удалося мому внесеню на другій рѣкъ выплысти щасливо, то выплысти може въ такої формѣ, що я бы єго самъ не познавъ. А если бы и выпливъ немнѣненый, то може ще власти въ друге море сойму и не перейти черезъ ухвалу соймову. Однакожъ и въ найліпшомъ разѣ, єсли бы виѣдѣль краевий по роцѣ предложивъ моя внесеніе въ такої формѣ, якъ я поставивъ, и єсли бы въ той самій формѣ прймивъ єго и соймъ, то таки се вже не мало-бы тої ваги и значенія, яке мало-бы принять єго тепер...

Коли я мотивувавъ наше внесеніе, заявивъ я выразно, що мы тутъ війшли понизше шіпітш того, що признаютъ намъ и за-поручаютъ не то права нашї историчнї або природнї, але навѣть право позитивне, и чого вимагають фактичнї потреби. Мы, ставлюю-громадскї. А що до користання въ добродѣйствѣ чи такъ скромнє та умѣрковане внесеніе, ма-просвѣти и науки, то уставодавство наше не ли на вагладѣ не толькъ потреби нашого на-жава жадної рѣжнїцї межи людностю ста-рода, але и добро краю, добро державы; мы лою а напливовою, тай людность напливова, мали на вагладѣ навѣть вашу дражливѣсть, если не оплачує прямыхъ податківъ въ до-панове! Намъ ходило именно о те, що тое

СОЙМЪ КРАЕВЫЙ.

25. Засѣданье (вечерне) зъ дня 21 жовтня 1884.

Въ попередніймъ спрavoзданіи зъ засѣданіемъ соїмовихъ стали мы на тѣмъ, що въ дебатѣ надъ внесеньемъ пос. Романчука выбрано двохъ генеральнихъ бессѣдникъ гр. Мѣрошевскаго за внесеньемъ и проф. Романчука противъ внесения. Пос. Мѣрошевскій головно доказуя, что комісія не могла залагодити внесеніе пос. Романчука за-для браку часу, але що мала добру волю до его залагодженія. Дальше доказуя, что Русины мають богато прихильниковъ међу Поляками, а именно въ західній сторонѣ краю и оказывъ наконецъ, що можна сподѣватися, що вже въ недалекомъ часѣ буде справа ся такъ порешена, що въ краю запанує згода, яка нынѣ панує лиши въ Швейцарії. Сподѣватися сего можна тогды, коли вѣтъ зрозуміють внесеніе гр. Дѣдушицкого. Пос. Романчукъ заявивъ, що его дуже се дивує, що внесеніе его такъ умѣрене викликало такъ високо политичну дискусію. Резумуючи всі погляди попередніхъ бессѣдникъ, сказавъ бессѣдникъ, що любовь и симпатію, о котрой его попередники говорили, треба-бы доказати фактами, а не пустыми словами. Що додали, о котрой толькo говорили бессѣдники передъ нимъ, думає бѣль, що може она дочервата доказати, коли Поляки не будуть мѣшательствомъ. Инициатива до згоды не може вийти єсть Русиновъ, бо коли-бѣ Русины виступили, могли бы здаватися, що жадають акту ласки. До внесенія пос. Дѣдушицкого не привезе бессѣдникъ жадного вага, бо оно насташе-передъ противіемъ законамъ, такъ якъ не можна нѣкого змушувати учиться якогось языка, а потомъ и для того, що наконецъ заведена була наука языка руского по школахъ, викликало-бы се якъ разъ невдоволеніе међу самими Поляками въ західній Галичинѣ. Справу ту можна-бы лишь въсі способомъ залагодити, коли-бѣ языкъ рускій набравъ значенія въ житію публичнімъ; тогды Поляки були-бы змушеви учиться языка руского. Для Русиновъ не треба примусу що до польского языка, они и безъ примусу учатся. — Справо-даваць дръ Цоль головно доказуя, для чого комісія не залагодила внесеніе пос. Романчука. Після него двѣ були причини до сего: разъ що не було досить чау, а потому що комісія на-трафила въ самому внесенню на великий трудності. Насампередъ трудно було найти таку подставу, котра-бы безъ сумніву зарадила дѣйствія потре-бъ населенія одної народности до заведенія школы въ єї языцѣ викладово-мъ. Саме число насе-ленія що недостаточне. Дальше було въ комісії розбирає такожъ питанье, чи лише народність стала, чи такожъ и напливова, має обявляти свою волю що до языка викладового. Отгакъ була трудність въ арт. III закона школьнаго зъ р. 1867, въ котрому сказано, що при мѣшаної людності одинъ языкъ має бути викладовимъ, а другій обовязковимъ. Треба отже було поробити змѣни въ єї законѣ. Бессѣдникъ наваживъ що де-якій другій трудності и зажадавъ онесла іменемъ комісії бтосланія внесеніе пос. Романчука до вы-дѣлу краевого. Палата прийшла се внесеніе. — Дальше ухвалила палата внесеніе комісії жел-зничної: «Соїмъ поручає будову желѣзницї Станіславъ-Городенка-Заліщиков, яко потрѣбної для знач-ної части краю, ц. к. правительству до увзглі-дненія и попирана всякою ему прислугуючими средствами».

ДОПИСІ.

Зъ Городенки.

(Соборчикъ деканальний въ Серафинцяхъ. Руска Торговля. Уbezпечене церквей.) Дня 7 л. с. м. бѣлувся соборчикъ деканату городенського въ Серафинцяхъ. Духовенство обговорювало въ припорученіи консисторії двѣ спрavy: 1) побирање рѣчей, уживанихъ при богослуж-жению (якъ: воску, вина, кадила, оливи) въ „Народной Торговлѣ“, и 2) уbezпечене церквей бѣль пожару.

Ad. 1) Що до побирања рѣчей потрѣб-ныхъ до богослуженія въ „Народной Торговлѣ“ — то всѣ згадалися на тое и запевнили, що не толькo рѣчи потрѣбній до богослуженія, але и всікій іншій въ домовѣмъ гospодарствѣ потрѣбній, будуть дуже радо побирати въ „Народной Торговлѣ“, особливо коли-бѣ она открыла свою філію въ Городенцѣ. А тое мого-бы дуже легко и въ короткомъ часѣ наступити, бо всѣ вѣбраніи заявили, що не толькo они самі приступлять съ удѣлами, але и братства церковній и ради громадскій и замож-нѣйшій селане.

Однакожъ ѡ другої сторони вѣбраніи на соборчику священики заявили, що на теперъ ще непорадно виказувати, коли-котра церк-ковъ згаданихъ више рѣчей до богослуженія потрѣбній рѣчно потребує, — бо се дало-бы повѣдь громадамъ думати, що священики хотятъ накладати на нихъ новий податокъ, а тогды могли-бы такъ пожиточному и корист-ному дѣлу спротивитися, особливо що жиды и другій противники розвою рускої народності дуже легко могли-бы розвивати въ тѣмъ на-прямъ свою агитацію.

Рѣшенье священства деканату городенського мусимо віднести съ повною признатель-ностею. Рускій грѣшъ повиненъ оставати въ рускій кишени, а не повинна єго забирати чужина. Мусимо при тѣмъ съ жалемъ пѣ-днесті, що до теперъ въ тѣмъ взглядѣ Русини Городенчины були не на доброй дорожѣ. Въ Городенцѣ есть и теперъ рускій купецъ Иванъ Караджій, чоловѣкъ честный. Интели-гencія руска городенського повѣта съ малими вынятками обминала єго торговлю, а купувала у жидовъ або у одного Нѣмца чи Угра Кѣ-гler-a. Тымчасомъ у п. Караджія товары, хочь може дробку дорожшій, але лучшій и вага со-вѣтна. Длітого належить нашої интелиген-ції, закимъ дочекався філії „Народной Торговлѣ“ въ Городенцѣ, и самій купувати все у свого земляка, п. Караджія и поручати єго прочому народови, а тогды п. Караджій буде мого ще красше ви-смотрити євой склепт въ добрій и дешевій товары, а такожъ можна ви-знати єго словомъ, що всѣ товары буде спроваджувати въ нашої „Народной Торговлѣ“.

Ad 2). Що до уbezпечування церквей и будинківъ парохіальнихъ бѣль пожаровъ, то священство деканата городенського згада-ло на тое, що найлучшимъ способомъ єсть тутъ взаимне уbezпечене церквей, т. е. що тогды, якъ яка церковь або іншій будинокъ парохіальний згорить, всѣ прочі церкви, въ рози-врѣ до вартости своїхъ и будин-ківъ парохіальнихъ, вложилися на бѣлуван-ніе церкви погорѣвшої.

на будову касаренъ 120,000 зр. Сума доходовъ 623 437 зр. Безъ дискусії ухвалено розходы: Кошти на представительство краю 100,230 зр.; кошти заряду 228,986 зр. При сїй позиції за-жадавъ пос. Антоневичъ поясненія що до суми 300 зр. для технічного зараду соїмового бу-дьинку. Суми сїї не змінено.

26 Засѣданье зъ дня 22 жовтня 1884.

На сїмъ засѣданію поставивъ пос. Лінин-скій звѣстне вже внесеніе въ спрavѣ запомоги для погорѣльцівъ въ Кошельевѣ. Соїмъ ухваливъ 500 зр. — Отгакъ ухвалено безъ дискусії: Кошти лѣченія 650,000 зр.; кошти щѣпленія осини 57,900 зр.; кошти санітарній 7,870 зр.; на цѣли образованія и провітвѣ 456,058 зр. и на цѣли до-бродії 11,572 зр. При рубрицѣ къ образованіе и просвѣту вивязалася жива дискусія. По-с. Хшановскій піднѣбъ, що рада школи поручас ду-же часто книжки школній далеко горші отъ вже уживавшихъ. Пос. Романовичъ пригадавъ у-хвалу сїому зъ 1884 въ спрavѣ двоякости школъ середніхъ и жадавъ заведенія одної категорії школъ середніхъ, котрой бы приготовлювали такъ до университету, якъ и до школи політехничної. Дальше заявивъ, що зъ спрavоздань ви-дѣлу краевого трудно довѣдатися, що зробило правительство въ спрavѣ урегульованія относінь суплентовъ. На бессѣдѣ обохъ попередніхъ пословъ от-повѣвъ пос. Черкаскій и заявивъ въ спрavѣ книжокъ, що рада школи, переконавшися, що якса книжка єсть добра, не може отказать порученія єї школамъ, бо инакше настала-бы застоя въ лите-ратурѣ педагогичній; що же дотыкає спрavы су-плентовъ, то рада школи скликала анкету, ро-збрала подрѣбо ту спрavу и предложила обшир-ный еляборат министерству. — При позиції за-шомога для „Шкользь Часописи“ въ сумѣ 500 зр. зажадавъ пос. Антоневичъ, що ви-шущено слова „до розпорядимости ви-дѣлу краевого“. Пос. Петрушкій заявивъ, що клявзула та по-ходитъ въ часобѣ, коли єї часопись мала злый напрямокъ. Пос. Романчукъ доказувавъ, що ко-лись клявзула та може мала овое значеніе, але нынѣ єсть вже злашно. Мимо того сїймъ не увзгля-дивъ жаданія пос. Антоневича. — Справа запомоги для „Просвѣты“ звѣстна нашимъ читателямъ вже з-давнійшихъ спрavоздань. — Для академії наукъ въ Krakowѣ призначивъ сїому 15,000 зр.; для шести членовъ ради школи по 1200 зр. — 7200 зр.; для Benediktinokъ бременськихъ у Lьвовѣ 1000 зр.; для Klarisokъ въ Старомъ Санчу 750 зр.; въ Стрюю 500 зр.; въ Сяноку 200 зр., въ Яслѣ 300 зр.; для Августинокъ въ Krakowѣ 500 зр.; для Жидовскога школы въ Бродахъ 6,000 зр.; для заведенія глухо-аѣмыхъ у Lьвовѣ 6,500 зр.; для заведенія слѣпихъ въ Krakowѣ 7000 зр.; на сти-пендії для учениківъ и ученицъ въ семенізріяхъ учителійскихъ 30,000 зр.; на інтернатъ учителійскихъ въ Krakowѣ 3000 зр.; для часописи „Szkoła“ 500 зр.; для Витовскому, бувшому директорови школы въ Белзѣ, 300 зр. дожиннено запомоги; для то-вариства „Macierz polska“ 3,000 зр.; для „wydawnictwa dzieleks ludowych“ у Lьвовѣ 1000 зр.; театру польскому въ Krakowѣ 8,000 зр.; театръ польському у Lьвовѣ стало запомога 4,200 зр., опера 10,000 зр., драматъ и комедія 10,000 зр.; товариство музичне у Lьвовѣ 3,000 зр.; маюча заложитися школа музична въ Krakowѣ 2,000 зр. стала рѣчною запомоги. (К. б.)

канон сїїї делегації не буде угorskїй сїїї отпада. (Задній прозодиръ опозиції бръ Пленеръ) зміни сїїї дніми изъ Задній бессѣду, въ котрой безпощадно критикувалъ дѣяльність большості австрійскаго парламенту и правительства. Бессѣдники заохочували своє становище, що ви-бираючи виборы до ради держави, а дотыкаючи-ючи бѣгакъ австро-іспанської політики заявляли, що она принесла лиши Полякамъ, Чехамъ и Мада-їнцамъ великій користі, а пошкодила Нѣмцамъ. Ве-разъ і люди зъ єго партії), що призначати Га-звязи краївъ, реізультантовихъ въ радѣ держав-щіа — говоривъ Пленеръ, — могло бы настутити въ дорозѣ зміни конституції, до чого требу-бай бѣль безъ відміннихъ фінансовихъ жертвъ. Но таї монархія робить подобний проектъ немож-ливимъ. Вже самъ взглядъ на Нѣмеччину, а єще подобного проекту, котрой мусить бути доведеніе ви-творенія агітацийного центра зарада бѣгакъ Польщі. — А єто теперѣша дипломатія приви-зує велику вагу до удержанія добрыхъ бѣгакъ ото-шкучно старався звити хабну інтерпретацію тог-тої мавъ бути ви-мѣреній нѣбъ противъ Росії.

(Адреса хорватскога сїому и становище партії Старцевича.) Въ хорватскому сїому ви-ступили Старцевичане, якъ єє ми въ одній ви-зъ попередніхъ чиселъ „Дѣла“ доносили, що обійт-нимъ проектомъ адреси до короны, котрой ста-вати бѣль звязи съ Угорщиною и призначенію Хор-Хорватії другихъ краївъ. Въ виду такого звѣ-сту адреси предкладали Старцевичанамъ, ото-жено засѣдая сїому, що предлогомъ, що партія независимихъ була що на виготовила свого проекту адресового — до 20 н. с. жовтня. — Засѣданье се бувъ однакожъ президентъ приве-чаними закрыти, а позаякъ ходило о сїе, що не бѣль порозумію вѣхъ партії бѣгакъ до-нарады, заявлено можи партію Старцевичану, що ви-сторонництвомъ національнимъ переговоры. Пе-тату, такъ, що за ініціативою національної партії рѣшили сїому ви-ключити бѣль участі въ па-радахъ 15 членовъ партії Старцевича. — Въ ви-конанію сего рѣшенія обсаджено дні 24 н. с. жовтня будинокъ сїомової сильнимъ бѣгакомъ дарміерія, котрой получавъ пришорученіе ви-борнити ви-ключеними Старцевичанамъ втучу до сїомової салѣ. Старцевичанамъ зъявлено всѣ ін-согоре, но коли при входѣ до будинку звушувавъ силу, маючу пришорученіе ужити си-лы въ слу-чаю спору, заявивъ старій Старцевичъ, що у-ступає передъ силою, по чѣмъ всѣ єго товариши бѣгакши. — Того самого дня зачалася въ непр-сутності Старцевичанъ дебата надъ адресою. Цо-ля спрavоздавцій бѣльності маскатори, котрой откryvъ дискусію поручаючи адресу бѣльності, забравъ голось къ партії Старцевичану, що ви-сторонництвомъ независимихъ переговоры. Пе-тату, такъ, що за ініціативою національної партії рѣшили сїому ви-ключити бѣль участі въ па-радахъ 15 членовъ партії Старцевича. — Въ ви-конанію сего рѣшенія обсаджено дні 24 н. с. жовтня будинокъ сїомової сильнимъ бѣгакомъ дарміерія, котрой получавъ пришорученіе ви-борнити ви-ключеними Старцевичанамъ втучу до сїомової салѣ. Старцевичанамъ зъявлено всѣ ін-согоре, но коли при входѣ до будинку звушувавъ силу, маючу пришорученіе ужити си-лы въ слу-чаю спору, заявивъ старій Старцевичъ, що у-ступає передъ силою, по чѣмъ всѣ єго товариши бѣгакши. — Того самого дня зачалася въ непр-сутності Старцевичанъ дебата надъ адресою. Цо-ля спрavоздавцій бѣльності маскатори, котрой откryvъ дискусію поручаючи адресу бѣльності, забравъ голось Mазура зъ партії Штросмаєра и ви-ступивъ противъ угоды зъ Угорщиною. Пос. Джурковичъ зъ партії бѣльності критикувалъ адресу Старцевичанъ, що закидаюти корою ви-роломість и зраду и доказувавъ, що адреса крайної опозиції основуєся на хабныхъ ви-дахахъ историчніхъ и представляє давній часъ въ овѣтній ідей XIX вѣку и республіканськихъ мрѣй. Смачкало єсть зъ партії Штросмаєра ви-ступає такожъ противъ угоды зъ Угорщиною, котра була потребна за часобѣ турецкихъ войнъ. Въ тѣмъ самому дубъ говоряє въ тѣмъ засѣдан-ю Каменаръ, а на слѣдуючихъ другій дні зъ партії Штросмаєра, а бессѣда ихъ доказомъ, що програма Старцевичанъ знаходить — хоч може въ цѣлому єювимъ обємомъ — приклонниками та-коїж и поза кружкомъ членовъ окраїної опози-ції. — Дні 27 н. с. жовтня зложивъ бѣль заповѣтъ отпovѣдній противъ нихъ заряджен. Банъ зъявивъ, що прймає на себе совершенну отвѣтальність за королївскій реокріптъ и під-нѣсъ, що має сильну волю ви-гревати на свою становищі. — Поля дніго зъявленія забравъ голось спрavоздавцій меншості, Mазура, и зъявивъ, що сторонництвомъ независимихъ ви-тучу на сїому и члены єго партії такъ довго не прїдуть до сїому, поки Старцевичанъ не будуть забудати. Бессѣдникъ закинувъ сїомови въ теперѣшніймъ складѣ нелегальність и заложивши зъ горою про-тестъ противъ вѣхъ єго рѣшенія, ви-йзовъ ра-зомъ зъ 12 своими товарищами зъ сїому. — На-ціональна партія не много однакожъ робить єю зъ сїїї маніфестації и рѣшила заострено регуля-мину парламентарного, котрой єсть такъ дракон-скій, що, якъ выражалося одна газета, бра-кує въ єюмъ лиши єко ківъ яко средоти пар-ламентарної цензури. — Кромѣ того ви-ступило правительство съ проектомъ закона о застѣшно-судовѣ присяжныхъ и підтаги-неню простижніхъ

ЗАГРАНИЦЯ

Россія. Петербургской поліції удалось ми-
нувшой недѣлѣ увязнити зновъ одного зъ най-
важнѣйшихъ членовъ российскихъ революціоне-
ровъ, за которымъ она вже давно слѣдила. Есть
нимъ якійсь Лапатинъ. Поліція знала вже давно,
что Лапатинъ пробувавъ въ Петербурзѣ, лишь не
могла его тутъ выследити, ажь доперва въ недѣ-
лю зрештувала его на невідомъ проспектѣ бѣля-
казаньской соборной церкви. Лапатинъ ставъ зъ
разу боронитися, а коли полицісты прискачили
до него и придержали его, онъ почавъ кричати:
"Дайте знати, що мене зловили!" Поліцісты за-
ткали ему ротъ. Въ помешканю Лапатина нашла
поліція двѣ коробки съ динамітомъ и много революційныхъ письмъ. Лапатинъ есть звѣстный
поліції вже отъ р. 1876, сидѣвъ вже колька лѣтъ
въ вязниці, бувъ оттакъ выпущеный и крився
въ Петербурзѣ. Поліція слѣдила вже за нимъ 4
роки, бо вже отъ часу атентату на Мезенцева
мала его въ піодозрѣнію, що онъ бравъ участіе у
всѣхъ рухахъ революційныхъ. Тайный агентъ
выследивъ Лапатина якъ разъ піодъ ту пору, ко-
да онъ хотѣвъ утѣкати до Москви. — Офіціаль-
ній вѣсти о недавнихъ розрукахъ въ Москвѣ до-
казують, що въ розрукахъ сихъ не брали участія
студенты московского университету и лишь коль-
ка студентовъ прилучилося до сихъ неспокойствъ
більше зъ цѣкавости. Иниціативу до сихъ роз-
руховъ подали якійсь чужий, посторонний особы. —
Въ Кіевѣ получили доперва студенты I и II року
медаціи отшустку зъ университету, прочай по-
лучать познѣйше. Отъ всѣхъ студентовъ, котори
не проживають постоянно въ Кіевѣ, берутся піод-
шовы, що они до двохъ піедель выїдуть зъ мѣста.
Нѣмеччина. По довгой перервѣ зобразилася

Нѣмеччина. По довгой перервѣ збралася
25 с. м. пруска рада державна (Staatsrath) пôдъ¹
предсѣдательствомъ нѣмецкого наслѣдника престо-
ла. Бесѣда, котрою наслѣдникъ престола засѣда-
вье открывъ, була чиото дотыкаюча лишь справъ
бѣжучихъ и не дотыкала зовоѣмъ политики. Зъ
вамъренъ кн. Басмарка видко, що онъ хотѣвъ бы,
щобы рада ся була не лишь для Прусь, але що-
бы она такожь мала впливъ и при голосованю
въ радѣ звязковой.

Сербія. Королівска пара вернула вже оногди зъ заграницѣ до Бѣлграду. При въездѣ до мѣста повитавъ короля посадникъ столицѣ дръ Джорджевичъ дуже лояльною бесѣдою, на котру зновъ отповѣвъ король въ довшой промовѣ. Бесѣды сербскаго короля отзначаются звычайно тымъ, що мають хочь-бы крыхту якоись домъшнї политичнои. тожъ и ся бесѣда порушила деякі точки политичнї. Король высказавъ мѣжъ иншимъ, що и сю послѣдну подорожъ ужити до того, щобы ввѣти въ зношения съ тыми кружками, отъ которыхъ многократно судьба Европы зависитъ и онъ есть теперь въ тѣмъ миломъ положеню заявити, що въ сихъ такъ мѣродайныхъ кружкахъ повага и значенье Сербіи, яке она собѣ повыскала черезъ свои поважні змаганя, що бъ осталася пionеромъ культуры на балканськоиъ півостровѣ, чимъ разъ больше змагається. Якъ велике есть довѣріе до Сербіи, може найлѣпшимъ доказомъ послужити, що коли она зажадала отъ Европы 40 міліоновъ, Европа предложила ў 4 міліарды. Характеристичнымъ есть, що наибѣльшу часть сей сумы предложила сама Нѣмеччина. Поглика, яку онъ веде, скремитъ лишь головно до

того, щоби Сербію переобразувати на державу культурну. Ся політика мусъла вести довгу и тяжку борбу, але послѣдній роки доказали, що лишь така політика може Сербії забезпечити свѣту будучність. Тому понятно, що король и королева высказуютъ свое велике вдоволеніе, що рада громадска мѣста приступає до культурного переобразованія Бѣлграду. Рада громадска може въ сѣмъ предпринятію числiti на новну ідомогу моральну корону.

Болгарія. Дня 27 с. м. открывъ князь Александръ престольною бесѣдою сегорочнїй засѣданїя собранія. Князь сконстатувавъ, что въ kraю пануе спокой и что князѣство тѣшится постіянною прихильностею сусѣдныхъ державъ, особливо-жъ Россіи. Дальше звернувъ князь увагу собранія на предложения проектовъ рѣжныхъ законовъ по большої части содержания финансового, а особливо поручивъ увазѣ депутатовъ прилученіе болгарскихъ желѣзницъ до сербскихъ и турецкихъ, до переведенія котрого надойшовъ вже послѣ зобовязанія речинецъ. На послѣдокъ высказавъ князь надѣю, что споръ съ Сербією буде достаточно порѣшеный. Зъ Софіи доносятъ, что сегорочнїй нарады въ собранію будутъ незвычайно оживленій, позаякъ межи прихильниками Цанкова и консервативными прійшло до згоды въ той цѣлѣ, чтобы вытворити спольну опозицію противъ кабинету Каравелова. Сполученій сторонництва, якъ говорятъ, постановили заразъ на первыхъ засѣданіяхъ выступити зачѣпно противъ кабинету. Въ добре поинформованныхъ кружкахъ софійскихъ думаютъ однакожъ, что кабинетъ Каравелова устоитъ мимо сполученія обохъ сторонництвъ и мае до сего всякий шансъ.

Туреччина. Зъ Константинополя доносятъ, что 25 с. и. надойшовъ вже туды давно обѣцанный отъ царя ордеръ великого хреста св. Авдрея. Ордеръ не може однакожь бути дорученый султанови, бо корабель, кограй его привѣзъ, мусить стояти въ квартанѣ въ мѣсцевости Кавакъ. Часу сего уживае россійскій посолъ Нелидовъ, щобы съ урядниками двору въ Ильдисъ-Кюску приготовити торжественный церемоніялъ вручения ордера. — Зъ Нишу доносятъ, что въ Альбаніи

— Зъ Нишу доносятъ, що въ Альбания
възбудила зновъ ворохобия. Альбанъскій жителъ
збунтували ся и зрабували и спалили села Межи-
дово, Пахенилисте и Анесежъ, а жителъвъ всѣхъ
уничтожили. — Събаке, погоня за възбудилъ

Портъ поту о прилученю сербскихъ жельзни до турецкихъ, не получало однакожъ ще досаждкои отшовѣди. — Сими днями має султан выдати ираду въ справѣ полагоджения пограничного спору съ Чорногорою. Такъ само має незадовго бути полагодженый въ мирный способ споръ съ Чорногорою о заведенье холерицыхъ квартанъ въ сѣмъ князѣвотвѣ отъ сторовы Ту речини.

Бельгія. По невеликихъ короводахъ злодивой въ Брюссели новый кабинетъ, которы однакожъ зо взгляду на его складъ можна назва-ти лишь другимъ выданьемъ первого кабинету. Новый кабинетъ есть такъ само клерикальны-якъ и першій. Президентомъ нового кабинета есть Бернертъ. Зъ старого кабинету вступилъ до нового лишь Бернертъ, Понтусь, Ванъ денъ-Пееренбомъ и Моро. Загорѣлцъ - клерикалы якъ Малю, Воеоте и Якобсъ мусѣли уступити. Текъ министерства дѣль внутрѣшныхъ и просвѣти- обиявъ Гонасенъ, де Вольдеръ министерство ю-стиціи, Карманъ - Шимей министерство дѣль за-граничныхъ. Мимо сеи змѣны нема однакожъ на-дѣль, щобы и се министерство довго устоялося позаякъ новый законъ школьній поздостае нена-рушимый, а о сей головно ведеся цѣла борба.

Н О В И Н К И

— Зборъ деканальныхъ отпоручниковъ вдовично сиротинского фонду отбувся во второкъ и среду сего тыждня. Закимъ въ слѣдующомъ числѣ подамо повне справозданье зъ сеи таクъ дуже важной справы, теперь подаемо до вѣдомости лишь найголовнѣйши точки, ухваленїя на зборѣ. При сѣмъ мусимо ще вазначити, що зборъ мавъ дуже трудну задачу передъ собою задачу ратования своихъ капиталовъ, вложе-

ныхъ въ „Рѣльничо-кредитномъ Заведеню“ заразомъ и всякого возможного щадженя той финансовои институціи. Предсѣдатель збору заявивъ, що кромъ 75.000 зр., помѣщенныхъ вже давнѣйше крыл. о. Малиновскимъ въ „Рѣльн.-кред. Зав.“, комисія для вдов. сир. фонду помѣстила въ 1881 р. въ „Рѣльничо-кредитномъ Заведеню“ ще 83.000 зр. на щадничіе книжочки. Збръ почувши се, давъ нагану комисіи за тое, що умѣстила таку величезну суму въ „Рѣльн.-кредит. Заведеню“ безъ достаточного єи забезпечення. Для одержання сеи по слѣднои сумы поднесено на зборъ гадку получитись съ якимъ товариствомъ асекураційнымъ, забезпечувати въ нѣмъ громадно церкви и domы парохіяльни, а за те получить отъ него помочь для „Рѣльн.-кредит. Заведеня“. По довгихъ нарадахъ рѣшено дати „Рѣльн.-кредит. Заведеню“ мораторію до 1 грудня с. р., а спосля домагатися отъ него конечной сплаты довгу хочь бы и дорогою ликвідаціи. Що до асекуровання церквей не завала нѣяка ухвала, бо переговоры съ рѣжными асекураційными товариствами не були ще вловнѣ законченій. Для дальнѣго веденя сеи справы выбрано комисію зложену въ Дра Александра Огоновскаго, Дра Литыньскаго и о. Ал. Степановича. Комисія тая має ю справу довести до конца, а оттакъ предложити результатъ загальному зборови.

— На карткахъ адресовыхъ нынѣшнаго числа „Дѣла“ назначено каждому нашему П. Т. предплатникомъ, доки зложивъ предплату. Яко значеніе сей выказъ на карткахъ, мы вже разъ поясняли, а теперь ще пригадаемо. Передовсѣмъ нашъ П. Т. Читатель мають возможность порѣвнati наши рахунки съ своими (бо похібки якъ по однѣй такъ и по другой сторонѣ могутъ случитися), а дальше, коли побачутъ, що залягаютъ съ предплатою за минувший кварталы або що минувъ часъ до отновы предплаты на текучій кварталъ, — повинній почутися до обовязку якъ найскорѣше выровнати залеглости и поспѣши-ти съ предплатою. Редакція наша находится въ тѣмъ щасливомъ (а рѣдкомъ на нынѣшній часы) положенію, що опираєся едино и выключно на предплатѣ Вп. Читателѣвъ, а за те може все и всюды выступати — и выступае независимо и самостойно. Однакожъ Вп. Читатель нашей повиннай на те зважати, що така независима, самостойна часопись вымagaе отъ своихъ Читателївъ точности въ предплатѣ. Редакція наша увзглядняе до послѣднихъ можливыхъ границъ выгоду П. Т. Читателївъ, — але просить такожъ зважити, на сколько тое мусить приходити бѣ съ трудомъ, коли она мусить оплачувати великий свои потребы готовкою, не пытаючи на пору року. Съ глубокимъ внутрѣшнимъ вдоволенiemъ и съ почутиемъ обовязку патріотичного сповня мо совѣстно нашу тяжку задачу и сповняти еи будеио щиро при всѣхъ нынѣшніхъ противностяхъ и нещастияхъ, постигаючихъ безталанну нашу Русь-матерь, — и просимо нашихъ Вп. Читателївъ не забувати на свои зновъ обовязки супротивъ нашей редакціи и прихолити памъ въ помочь.

— Въ справѣ епископства въ Станиславовѣ доносятъ
въ Вѣднія до „Czas-у“, що вѣсть, будто-бы пра-
вительство хотѣло роздѣлiti столовій добра львов-
ской митрополії, такъ щобы одна часть зъ нихъ
припала на епископство станиславовскe, есть не-
правдивою. Проектъ правительства не мае зовсѣмъ
намѣренія роздѣляти добра митрополитальни. До-
бра сї позѣстанутъ на кождый случай нероздѣль-
ний при митрополитѣ, а епископство станиславов-
ске має получати лишь зъ доходовъ сихъ добръ

— Зъ Токѣвъ одержуемо съ просьбою о умѣщ-
ніе слѣдуючу допись: Мы подписаній именемъ
представлена Токѣвѣ заявляемо поляку Вл. о. Н.

Съчицьскому за ревность, съ якою занялся въ Выс. Соймъ справою школьнью, а мѣжъ ишамъ, що упомнувся о тое, абы мы не были змушувани ставити дуже коштовній мурованій будынки школьній, на 7.000 зр! Мы отъ неизамятныхъ часобъ маємо школу и можемо похвалитися старцями по 70 лѣтъ, котрій не только читати и писати, но и уставъ церковный на память умѣютъ. Мы стоимо за наукю. отже и за будынкомъ добрымъ, але на якій зможемо стягнутися по нашей доброй води и нашей змозѣ. — Въ Токахъ дня 24 жовтня, 1884. Филипъ Полицукъ, начальникъ громады; Николай Парнацкій; Іосифъ Литвинець; Якобъ Жукъ; Демко Шевчукъ; Иванъ Флинта; Стефанъ Яцуря; Василь Флинта; Кость Паздрѣй.

ганого дѣла грошей и помочи краю! Нашихъ же патріотовъ и всѣхъ щирыхъ Руиновъ просямо, щобы пильно слѣдили за подобными книжечками, изнущили ихъ и не допускали, щобъ они вже нашихъ дѣтей деморализовано. Тыムъ зроблять не лишь велику прислугу нашему рускому народовѣ, але приолучатся и нашимъ противникамъ, котрій чайже разъ повернутъ на лѣпшу дорогу.

— Веч. о. Іосифъ Заячковскій зъ Лопанки, на котро-го руки редакція „Дѣла“ вислали була 100 зр. на роздачу мѣжъ потерпѣвшихъ отъ повеніи, роздѣливъ тую суму на 40 потерпѣвшихъ въ селахъ Сваричѣвѣ, Ровнѣ, Берлоги и Тяпче. О. І. Заячковскій увзгляднивъ при роздѣлѣ запомоги най-бôльше потерпѣвшихъ отъ повенія, прали и без-

— До процесу п. Гриневецкого противъ п. Гнѣвоша, въ котрого мы здали коротко оправу, мусѣвши очевидно зо взгляду на недостачу мѣсяця поминуты деякій елизоды, подаемо ихъ нынѣ на желанье п. Гриневецкого додатково. Противъ высказаного въ послѣдній промовѣ п. Гнѣвошемъ здогаду, что може жена п. Гриневецкого взяла 2000 зр., треба противставити вознанье свѣдкѣвъ, что п. Гриневецкому не дѣстались тѣ 2000 зр. „анѣ безпосередно анѣ посередно“. Дальше на желанье п. Гриневецкого подносимо той моментъ, что по конфронтациіи нотаря п. Босаковскаго съ адъюнктомъ п. Хилиньскимъ обжалованый п. Гнѣвошъ заявивъ охоту угоды, бо. якъ оказавъ, „я можу бута хибно поинформованымъ“. Противна сторона на заявленье п. Гнѣвоша нѣчого не отповѣла. Наконецъ ще й тое подносимо, что свѣдокъ п. Даниловичъ на пытанье предоѣдателя: „чи Марешъ говоривъ передъ нимъ, Босаковскимъ и Михаловскимъ о поквитованю отобраной сумы черезъ п. Гриневецкого“ - отповѣвъ, что такои бесѣды п. Мареша собѣ не пригадуе. Отсє тіи додатки до нашого оправданья, котрій мы съ охotoю на домаганье п. Гриневецкого нынѣ оповѣщаemo.

— До вѣдомости, кому належить. Недавно напавъ бувъ въ соймѣ пос. Поляновокій и его трабантъ Розвадовскій на „Просвѣту“ за еи выданя, ко трыми она, мовлявъ, ширитъ незгоду и ненависть народну, а пос. В. Дѣдушицкій высказавъ зновъ въ свой бесѣдѣ надъ внесеньемъ пос. Романчука о языцѣ выкладовомъ, что при помочи незагально уживаного (русского) „абецадла“ може лишь ширитися суспольна деморализація и деструкція. Приглянямося теперь, что то выдаютъ польскій товѣ риства просвѣтнїй и шо ширятъ за именемъ за

— Въ Купчинцахъ повѣта тернопольскаго згорѣло 46 селянскихъ господарствъ. Шкода выноситъ 26.000 зр.; зъ потерпѣвшихъ лишь 4 были асекурованы. Пожаръ повставъ черезъ четыролѣтну дѣвчинку, котрои родичѣвъ потягнено до отвѣчальности.

такъ высшій выдавництва „Просвѣты“ отъ сихъ и тымъ подобныхъ выдавництвъ польскихъ. На доказъ сего загляньмо до сихъ книжочокъ. Перша зъ нихъ, иболъ заголовкомъ „Bożu gniew albo prześladowania Unitów na Litwie przez Walka Litwina“, написана по польски и предназначена — якъ се показує напись золотыми буквами на окладинцѣ: „Nagroda piękności“ — на нагороды дѣтей по школахъ. Свого часу окружній инспекторы школьній, презесы радъ повѣтозыхъ, „ржондцы“ и іншій розпыхали, де могли, сю книжочку мѣжъ дѣти и ще нынѣ роблять се съ подобными выдавництвами. И щожъ они защепляютъ въ молоденъкомъ ледви що починаючомъ развиватися житю? Ось на ст. 33 сен книжочки читаемо, якъ архіерей Сѣмашко залияется до дѣвчины: „Mówiąc to Siemaszko zbliżył się do Marysi i drżące ręce wyciągnął do dziewczęcia, chcąc ją niby podnieść. Ale już ostatnie słowa zaniepokoili Marysię, która wnet się poznała na umi gach odstępu, a gdy ją zaczął więcej napastować, odskoczyła do okna. Nieczysta chuci rędziła nikczemnika dalej... Nie podchódź! — krzyknęła Marysia.... Czekaj, czekaj, niepokorna! — wracał archirej — będziesz tu moja — sama przyjdzieś do mnie!...“ Оттакъ говорить оберпрокуроръ до Сѣмашка: „Daj, piech się szeląć uścisnąć...“ А що? хорошу сѣютъ моральность польский выдавництва „dla ludu“ и таки загально приступнымъ „абецадломъ“! Щобъ однакожъ цѣлу вартость сен книжочки познati, треба еи цѣлу прочитати. И такій книжки даются въ руки навѣть малыхъ дѣтей, учениць и учениковъ! — Въ дру-

гой книжочцѣ того-жъ самого выдавництва подъ заголовкомъ „Огець Петровичъ, оборонитель на- шои св. вѣры, о насиліяхъ, здѣланыхъ Москалими въ Вильнѣ и т. д.“, написаной вже кирилицею, читаемо зновъ на ст. 6 и 7: „На тое мушу вамъ отповѣсти, що Поляки руку до згоды Руянамъ много раздвъ вже подавали, але Русины не хотѣли якось згоды, а властиво не такъ Русины, якъ лишь тѣ, що бѣдныхъ васть селянъ та мѣщанъ за нѣсъ водягъ. Суть ними въ немалой части нашї священики и други, котрїй не хотятъ руки до згоды подати, а то для того, бо отъ Москалия суть перекупленї. Такъ люби братя! много и то дуже много есть межи Русинами такихъ, котрїй нѣбы хотуть бути опѣкунами бѣдного сѣльского народа, але не суть то опѣкуни, только вороги краю и народа, котрїй васть бѣдныхъ та неписьменныхъ селянъ и мѣщанъ хотять на насту Москалови дати.“ Панове Поляновокій и Розвадовокій! Вы-жъ читаете календарики „Про-свѣты“ — а не прішло вамъ коли на гадку по-глінути, що то вашї товариства просвѣтнїй мѣжъ нарбдъ пускаютъ? Не соромѣтся, коли кидаємъ вамъ вашою просвѣтою въ очи, але коли вы вже такї великихъ прихильники народа, такъ читайте

— Фалшивый десятириньковый банкнотъ. Въ голово-
що дѣйстно ширятъ деморализацію и неизгоду въ ной каось почтовой у Львовѣ придержано въ се-
народѣ, щобъ не омѣли жадати ще для свого по- реду фалшивый десятириньковый банкнотъ, въ

которого должностных табличкахъ замѣты звѣчай-
шаго пригажданія кары за фальшиваніе банкнотъ
быва помѣщена слѣдующа запѣтка: „Дуже
пере-
прашаю, что не можу тутъ выдрукувати того, что
есть въ оригиналѣ. Зробило бы то менѣ даже ве-
лику трудность, бо въ жаденъ способъ не можу
помѣстити въсѣхъ тыхъ речень такъ дрѣбными
буквами. Черенокъ такоже не маю, отже прошу
увѣзглядити тѣ дрѣбны неправильности. — За-
вляю симъ, что сей банкнотъ мае бѣльшу вартостъ
якъ ишь, бо я мусѣвъ надѣ имѣти працювати до-
словно 50 годинъ. Длятого такоже не наробивъ
я богато тыхъ паперкѣвъ, але завѣгды вже три.
— 12 година въ Краковѣ. 10/8. 884.“ — Банк-
нотъ сей получила поща бѣль одного купца лѣвѣ-
скаго, Нѣмца, котрого урядникъ почтовый собѣ
запаматавъ, а котрый теперъ на донесеніе уряд-
ника мусить шкоду заплатити. Фальшивника доси-
не открыто.

Значну крадѣжку доконано въ лѣтѣ с. р. у п. Юліана Янишевскаго, властителя бѣльшихъ по-
сѣлостей въ Волинії, пов. Жидачовскаго. П. Яни-
шевскому украдено що найменше 8.000 зр. Судъ
попѣтовъ въ Жидачевѣ увѣзинъ бувшаго локага
Карла Федеркевича въ одну родину, съ доникою
котрой маєт Федеркевичъ женитю. Лѣвѣска по-
ліція выкрыла дальши слѣды крадѣжки, промовля-
ючай противъ увѣзненыхъ. У Лѣвовѣ арестовано
именно дні 24 с. м. Іоанну Ошустовичу, бувшу
ключницю п. Я., котра въ часѣ крадѣжки цер-
бувала у згаданої родини въ Волинії. У Ошу-
стовичевої найдено 1.180 зр., зъ чого выходитъ,
що всѣ увѣзненій подѣлилися украдеными грѣхами
на рѣвній часті. При Ошустовичевої найдено ще
рѣжній золотій рѣчи, походящій зъ крадѣжки; обжа-
лована толкується тымъ, що нашла тѣ рѣчи ра-
зомъ съ сумою 1.180 зр. въ помешканію згаданої
родини вже по ей арестованію. Ошустовичеву
отставлено до лѣвѣскаго суду карного.

На почтѣ въ Регатынѣ выдають на рускѣ письма
польскіи рецепціи. Польща, видно, тамъ го-
рою и ей не обовязуютъ приписы урядовъ! По-
кривданіи повинній сейчасъ вносити жалобы до
Дирекціи ц. к. почтѣ у Лѣвовѣ, а не довго прі-
дѣсь имъ чекати на оправедливость.

Мышуга-Фіанніпі, звѣстный спѣвакъ лѣвѣской
оперы, получивши буть не давно предложніе отъ
римскаго театру „Apollo“ на тримѣсяче высту-
пование въ сѣмъ театрѣ черезъ цѣлій головній
сезонъ (дѣчель, люты, мартъ) вразъ съ артист-
кою Біанка Донацію. День передъ тымъ однакоже
подпишавъ п. Мышуга контрактъ съ придворною
оперою на мѣсяцъ люты и мусѣвъ отказаніи сemu
предложнію.

Вѣсти зъ Аепархії Лѣвовѣскої.

Ведени ѿ. Корнилій Мосевичъ яко завѣ-
датель Илова, дек. роздольскаго; Володисл. Сельскій
яко капелланъ Уога, дек. роздольскаго; Іоанъ Ред-
кевичъ яко завѣдатель Залозець новихъ.

Титулъ столового зъ фонда религійного у-
дѣллю намѣстництво Володимиру Поховскому, у-
кіченому богослову.

Грамоту принятія въ каноничну звязь
львовской Аепархії за зложеніемъ 200 зр. для
фонда вѣдѣвъ и сиротъ по саященію, получивъ
Ілія Котѣвъ, укочненый богословъ.

Принятый до семинаріи Володимиръ Кар-
хутъ въ I рѣкѣ богословія.

Презентъ получивъ о. Зигмунтъ Карповичъ,
сопр. Крылоса, на парохію Лановець, дек. скаль-
ского.

Особистый додатокъ зъ фонда религійного
получили ѿ. Теодоръ Лисевичъ пар. Кутѣвъ по
100 зр. на дальши 3 роки; Адальбертъ Глинскій
пар. Микашева по 100 зр. на дальши 3 роки.

НАУКА, ШТУКА И ЛИТЕРАТУРА.

— Дра Іосифа Олеськова докторизація разправа
подъ заголовкомъ „О отпаданію листа“ вышла
въ окремой книжечкѣ яко отбитка зъ журналу
„Космос“, органу товариства пріородознавцівъ у
Лѣвовѣ.

(В. М.) Рускій театръ. За минувшій тиждень
представлено въ нашемъ театрѣ слѣдуючій штуки:
въ недѣлю 7 (19) жовтня першій разъ „Новый
Дѣбрникъ“, народна мельодрама въ 4 актахъ Д.
Млаки, музика Воробкевича; въ второкъ 9 (21)
жовтня на дохѣдѣ А. Осиповичевої „Дѣвъ сироты“,
5-актову драму зъ французскаго д' Еспегу и А. Сог-
оп; въ четвергъ народну оперетку „Пентелей
Грубка“ Д. Млаки, музика Воробкевича, а въ су-
боту на дохѣдѣ пайкъ Біберовичевої „Бойки“, на-
родну мельодраму въ 4 актахъ Мозенталя. Зъ
тыхъ штукъ лишь мельодрама „Новый двѣр-
никъ“ нова и першій разъ у Лѣвовѣ представлена.
Заму штуку, въ котрой рѣчи ведесо про те, якъ
то лихія пріятелѣ въ родѣ писара громадскаго,
рендара и лѣсничого зводять зъ розуму честного
и зажиточного газду, що бажає почети и власти
и громадѣ не за-для еї добра, а за-для догодже-
її своїї власностї любови, — якъ нищати тѣ прі-
ятелї-вороги его газдество и добро громадске,
кѣ нищати въ конці и щастїе родине того, що
обравши власти не знаєтъ яко проводити, и якъ
оттакъ добри и щирѣ други вертають ему по-
нижнію науцѣ по не однѣмъ іюю тѣ, що такъ
зрѣдудно буть майже безповоротно запро-
тивъ. Штука при стараниї грѣ нашихъ арти-
стовъ выпала добре. — Прочай штуки, що були,
давнішаго репертуару. Въ Двохъ сиротахъ
зовнли артисты наші задачу свою совѣтно.
помнимъ талантомъ и великимъ чутемъ бго-

грали пайкъ Біберовичевої ролю темної Люзы!
— Попель мала дуже щасливій хвілі въ ролі
Гевріети; ролѣ графства de Liniers отдали дуже
добре п. Грыневецкій и п. Осиповичеву. Надто мо-
лодою лишиенъ вдовою жеброшардъ була п. Лю-
кевичевоа въ ролі вдовы Біберовичевої. Загальню спо-
бівася п. Стефуракъ въ ролі Пикарда, ролю а-
манта кавалера de Vandrey гравъ п. Біберовичевъ
безъ закиду. — Въ штуцѣ „Пентелей Трубка“
грали всѣ наши артисти съ належною вервою.
Акція ишла дуже складно и выразито, заслуже-
ний оплески збиралі пп. Грыневецкій, Ляковскій,
Стефуракъ, Підвісоцкій и Плещецкій, не менше
пайкъ Попель и Осиповичевоа. Сіїни сольовій, ду-
ети, терцети сподобались дуже, хочъ въ послѣ-
дній хорѣ були деякій дискоанати. — Заслуже-
ну артистку нашу сцену паню Біберовичевої
грали всѣ наши артисти съ належною вервою.
Акція ишла дуже складно и выразито, заслуже-
ний оплески збиралі пп. Грыневецкій, Ляковскій,
Стефуракъ, Підвісоцкій и Плещецкій, не менше
пайкъ Попель и Осиповичевоа. Сіїни сольовій, ду-
ети, терцети сподобались дуже, хочъ въ послѣ-
дній хорѣ були деякій дискоанати. — Заслуже-
ну артистку нашу сцену паню Біберовичевої
грали всѣ наши артисти съ належною вервою.
Акція ишла дуже складно и выразито, заслуже-
ний оплески збиралі пп. Грыневецкій, Ляковскій,
Стефуракъ, Підвісоцкій и Плещецкій, не менше
пайкъ Попель и Осиповичевоа. Сіїни сольовій, ду-
ети, терцети сподобались дуже, хочъ въ послѣ-
дній хорѣ були деякій дискоанати. — Заслуже-
ну артистку нашу сцену паню Біберовичевої
грали всѣ наши артисти съ належною вервою.
Акція ишла дуже складно и выразито, заслуже-
ний оплески збиралі пп. Грыневецкій, Ляковскій,
Стефуракъ, Підвісоцкій и Плещецкій, не менше
пайкъ Попель и Осиповичевоа. Сіїни сольовій, ду-
ети, терцети сподобались дуже, хочъ въ послѣ-
дній хорѣ були деякій дискоанати. — Заслуже-
ну артистку нашу сцену паню Біберовичевої
грали всѣ наши артисти съ належною вервою.
Акція ишла дуже складно и выразито, заслуже-
ний оплески збиралі пп. Грыневецкій, Ляковскій,
Стефуракъ, Підвісоцкій и Плещецкій, не менше
пайкъ Попель и Осиповичевоа. Сіїни сольовій, ду-
ети, терцети сподобались дуже, хочъ въ послѣ-
дній хорѣ були деякій дискоанати. — Заслуже-
ну артистку нашу сцену паню Біберовичевої
грали всѣ наши артисти съ належною вервою.
Акція ишла дуже складно и выразито, заслуже-
ний оплески збиралі пп. Грыневецкій, Ляковскій,
Стефуракъ, Підвісоцкій и Плещецкій, не менше
пайкъ Попель и Осиповичевоа. Сіїни сольовій, ду-
ети, терцети сподобались дуже, хочъ въ послѣ-
дній хорѣ були деякій дискоанати. — Заслуже-
ну артистку нашу сцену паню Біберовичевої
грали всѣ наши артисти съ належною вервою.
Акція ишла дуже складно и выразито, заслуже-
ний оплески збиралі пп. Грыневецкій, Ляковскій,
Стефуракъ, Підвісоцкій и Плещецкій, не менше
пайкъ Попель и Осиповичевоа. Сіїни сольовій, ду-
ети, терцети сподобались дуже, хочъ въ послѣ-
дній хорѣ були деякій дискоанати. — Заслуже-
ну артистку нашу сцену паню Біберовичевої
грали всѣ наши артисти съ належною вервою.
Акція ишла дуже складно и выразито, заслуже-
ний оплески збиралі пп. Грыневецкій, Ляковскій,
Стефуракъ, Підвісоцкій и Плещецкій, не менше
пайкъ Попель и Осиповичевоа. Сіїни сольовій, ду-
ети, терцети сподобались дуже, хочъ въ послѣ-
дній хорѣ були деякій дискоанати. — Заслуже-
ну артистку нашу сцену паню Біберовичевої
грали всѣ наши артисти съ належною вервою.
Акція ишла дуже складно и выразито, заслуже-
ний оплески збиралі пп. Грыневецкій, Ляковскій,
Стефуракъ, Підвісоцкій и Плещецкій, не менше
пайкъ Попель и Осиповичевоа. Сіїни сольовій, ду-
ети, терцети сподобались дуже, хочъ въ послѣ-
дній хорѣ були деякій дискоанати. — Заслуже-
ну артистку нашу сцену паню Біберовичевої
грали всѣ наши артисти съ належною вервою.
Акція ишла дуже складно и выразито, заслуже-
ний оплески збиралі пп. Грыневецкій, Ляковскій,
Стефуракъ, Підвісоцкій и Плещецкій, не менше
пайкъ Попель и Осиповичевоа. Сіїни сольовій, ду-
ети, терцети сподобались дуже, хочъ въ послѣ-
дній хорѣ були деякій дискоанати. — Заслуже-
ну артистку нашу сцену паню Біберовичевої
грали всѣ наши артисти съ належною вервою.
Акція ишла дуже складно и выразито, заслуже-
ний оплески збиралі пп. Грыневецкій, Ляковскій,
Стефуракъ, Підвісоцкій и Плещецкій, не менше
пайкъ Попель и Осиповичевоа. Сіїни сольовій, ду-
ети, терцети сподобались дуже, хочъ въ послѣ-
дній хорѣ були деякій дискоанати. — Заслуже-
ну артистку нашу сцену паню Біберовичевої
грали всѣ наши артисти съ належною вервою.
Акція ишла дуже складно и выразито, заслуже-
ний оплески збиралі пп. Грыневецкій, Ляковскій,
Стефуракъ, Підвісоцкій и Плещецкій, не менше
пайкъ Попель и Осиповичевоа. Сіїни сольовій, ду-
ети, терцети сподобались дуже, хочъ въ послѣ-
дній хорѣ були деякій дискоанати. — Заслуже-
ну артистку нашу сцену паню Біберовичевої
грали всѣ наши артисти съ належною вервою.
Акція ишла дуже складно и выразито, заслуже-
ний оплески збиралі пп. Грыневецкій, Ляковскій,
Стефуракъ, Підвісоцкій и Плещецкій, не менше
пайкъ Попель и Осиповичевоа. Сіїни сольовій, ду-
ети, терцети сподобались дуже, хочъ въ послѣ-
дній хорѣ були деякій дискоанати. — Заслуже-
ну артистку нашу сцену паню Біберовичевої
грали всѣ наши артисти съ належною вервою.
Акція ишла дуже складно и выразито, заслуже-
ний оплески збиралі пп. Грыневецкій, Ляковскій,
Стефуракъ, Підвісоцкій и Плещецкій, не менше
пайкъ Попель и Осиповичевоа. Сіїни сольовій, ду-
ети, терцети сподобались дуже, хочъ въ послѣ-
дній хорѣ були деякій дискоанати. — Заслуже-
ну артистку нашу сцену паню Біберовичевої
грали всѣ наши артисти съ належною вервою.
Акція ишла дуже складно и выразито, заслуже-
ний оплески збиралі пп. Грыневецкій, Ляковскій,
Стефуракъ, Підвісоцкій и Плещецкій, не менше
пайкъ Попель и Осиповичевоа. Сіїни сольовій, ду-
ети, терцети сподобались дуже, хочъ въ послѣ-
дній хорѣ були деякій дискоанати. — Заслуже-
ну артистку нашу сцену паню Біберовичевої
грали всѣ наши артисти съ належною вервою.
Акція ишла дуже складно и выразито, заслуже-
ний оплески збиралі пп. Грыневецкій, Ляковскій,
Стефуракъ, Підвісоцкій и Плещецкій, не менше
пайкъ Попель и Осиповичевоа. Сіїни сольовій, ду-
ети, терцети сподобались дуже, хочъ въ послѣ-
дній хорѣ були деякій дискоанати. — Заслуже-
ну артистку нашу сцену паню Біберовичевої
грали всѣ наши артисти съ належною вервою.
Акція ишла дуже складно и выразито, заслуже-
ний оплески збиралі пп. Грыневецкій, Ляковскій,
Стефуракъ, Підвісоцкій и Плещецкій, не менше
пайкъ Попель и Осиповичевоа. Сіїни сольовій, ду-
ети, терцети сподобались дуже, хочъ въ послѣ-
дній хорѣ були деякій дискоанати. — Заслуже-
ну артистку нашу сцену паню Біберовичевої
грали всѣ наши артисти съ належною вервою.
Акція ишла дуже складно и выразито, заслуже-
ний оплески збиралі пп. Грыневецкій, Ляковскій,
Стефуракъ, Підвісоцкій и Плещецкій, не менше
пайкъ Попель и Осиповичевоа. Сіїни сольовій, ду-
ети, терцети сподобались дуже, хочъ въ послѣ-
дній хорѣ були деякій дискоанати. — Заслуже-
ну артистку нашу сцену паню Біберовичевої
грали всѣ наши артисти съ належною вервою.
Акція ишла дуже складно и выразито, заслуже-
ний оплески збиралі пп. Грыневецкій, Ляковскій,
Стефуракъ, Підвісоцкій и Плещецкій, не менше
пайкъ Попель и Осиповичевоа. Сіїни сольовій, ду-
ети, терцети сподобались дуже, хочъ въ послѣ-
дній хорѣ були деякій дискоанати. — Заслуже-
ну артистку нашу сцену паню Біберовичевої
грали всѣ наши артисти съ належною вервою.
Акція ишла дуже складно и выразито, заслуже-
ний оплески збиралі пп. Грыневецкій, Ляковскій,
Стефуракъ, Підвісоцкій и Плещецкій, не менше
пайкъ Попель и О